Ankenævnet for Forsikring

Den 4. februar 2015 blev i sag nr. 86767:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har Hjemforsikring i Topdanmark Forsikring A/S. Han klager over, at selskabet har afvist at dække et tyveri af henholdsvis en finger- og en ørenring.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at smykkerne tilhører klagerens kæreste, der bor på en anden adresse, at der er tale om et simpelt tyveri, hvor smykker ikke er omfattet af forsikringsdækningen, og at der i forsikringsbetingelsernes forstand ikke er tale om et ran, idet tyveriet ikke blev bemærket i gerningsøjeblikket.

Af politirapport af 8/4 2014 fremgår bl.a.:

> "Vindue stod på klem i stue lejlighed. G-mand gået ind via vindue og stjålet 2 smykker på toilet: Bvlgari hvidguld fingerring med 131 diamanter, indgraveret med Bvlgari i Siden, serie nr. … 1 rundperle ørering med guldstift. Smykkerne lå inde i et spejlskab mens A/F lå inde i soveværelset og sov.
>
> [Kæresten] så formodede G-mand sidde ude i deres have og bad manden om at gå. [Kæresten] forlod hjemmet mens [klageren] var i lejligheden og sov. G-mand: Mand, ca. 180 cm. høj, dansk, 30 - 35 år, normal af bygning, kort lyst hår, narko lignende type. Hvid strikket trøje og jeans. Kan genkendes.
> …
> [Klageren] oplyste telefonisk dags dato, at han havde været udsat for tyveri i hans stuelejlighed. Han oplyste, at hans vindue stod på klem i stuelejligheden.
>
> En g-mand var gået ind via vinduet, og stjålet 2 af hans kærestes smykker på toilettet, mens hans sov inde i soveværelset.

> [Klagerens] kæreste bor ikke på bopælen, men havde overnattet hos ham, og lagt smykkerne i et spejlskab på toilettet.
> …
> [Klagerens] kæreste er … statsborger og bor i [udlandet], og det var [klageren], som havde købt fingerringen til hende."

I klage til nævnet af 30/9 2014 har klageren krævet, at selskabet dækker tyveriet af ringen og øreringen, og har til støtte herfor anført:

> "Topdanmark har afvist min sag, de mener at det er min kærestes ring og at det er simpelt tyveri, det er ikke simpelt tyveri når man har set tyven og det er min ring ikke min kærestes, dette fremgår også af politi rapporten."

Selskabet har over for nævnet i brev af 20/10 2014 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor anført:

> "**Klagers kæreste er ikke sikret**
> Forsikringen omfatter de i vilkårenes pkt. 1 nævnte personer.
>
> Forsikringen omfatter således ud over forsikringstager, blandt andet også dennes ægtefælle eller kæreste, såfremt pågældende er tilmeldt folkeregistret på forsikringstagerens helårsadresse.
>
> Det er ubestridt, at klagers kæreste bor i … og ikke er tilmeldt folkeregistret på klagers helårsadresse. Kæresten er således ikke omfattet af klagers forsikring.
>
> Da kæresten ikke er omfattet af forsikringen, vil kærestens ejendele herunder smykker heller ikke være omfattet af forsikringen.
>
> **Forsikringen dækker ikke simpelt tyveri af smykker**
> Forsikringen dækker forskellige former for tyveri herunder indbrudstyveri og simpelt tyveri. Dækningen er imidlertid forskellig alt efter hvilken form for tyveri, der er tale om. Således dækker forsikringen ikke simpelt tyveri af blandt andet smykker og penge, hvilket er dækket såvel ved indbrud som ved ran, jf. vilkårenes pkt. 16.E og F.
>
> **Tyveriet af smykkerne er ikke dækket**
> Over for Ankenævnet gør klager gældende, at smykkerne tilhører ham og ikke kæresten. Han henviser i den forbindelse til, at det af politirapporten skulle fremgå, at ringen tilhørte ham. Derudover henviser han til, at han har lånt 94.000 kr., for at kunne give kæresten ringen, og at han derfor må være den reelle ejer af ringen.
>
> Det er korrekt, at klager er anført som forurettet i politirapporten. Det fremgår imidlertid også af politirapporten side …, at det var hans 'kærestes smykker', og at det var kæresten, som havde lagt smykkerne på toilettet.
>
> Af politirapporten side … fremgår endvidere, at '[klagerens] kæreste er … statsborger og bor i …, og det var [klageren], som havde købt fingerringen til hende'.
>
> Vi må erkende, at klager ikke ved anmeldelsen af tyveriet positivt oplyste, at ringen og øreringen tilhørte hans kæreste. Vi har heller ikke spurgt om det, idet vi - som det senere viste

sig - fejlagtigt er gået ud fra, at kæresten også var omfattet af forsikringen. Det var således irrelevant, om smykkerne herunder ringen tilhørte klager eller dennes kæreste.

Vi er uden videre gået ud fra, at smykkerne herunder ringen tilhørte klagers kæreste, og det var først, da vi fortalte klager, hvilke konsekvenser dette havde for sagen, at han oplyste, at han havde lånt pengene til køb af ringen og at han derfor mente, at ringen tilhørte ham.

Efter vores opfattelse ændrer det ikke på ejerforholdet, at klager har lånt pengene til ringen. Han siger selv, at det var kærestens smykker, og at han havde købt ringen til hende.

Vi mener derfor, at vi berettiget kan lægge til grund, at smykkerne herunder ringen tilhørte kæresten, som ikke er sikret, og at tyveriet af smykkerne allerede under henvisning hertil ikke er dækket af forsikringen.

Selvom smykkerne reelt skulle tilhøre en sikret, så vil tyveriet heraf ikke være dækket i den aktuelle situation, da der er tale om simpelt tyveri.

Klager oplyser således allerede ved anmeldelsen, at tyven er kommet ind via et åbent vindue, mens klager og kæresten lå og sov. Vi har efterfølgende fået tilsendt en skitse over lejligheden, og heraf fremgår det, at stuen og det åbne vindue er placeret i den modsatte ende af lejligheden i forhold til, hvor de lå og sov.

Tyven har ikke anvendt vold for at skaffe sig adgang til lejligheden, og lejligheden har derfor objektivt set ikke været forsvarligt aflåst.

Efter selskabets opfattelse må det tilregnes klager som en uagtsomhed at have efterladt vinduet åbent i stuen, mens han selv lå og sov i soveværelset, og klager har derfor ikke krav på at få dækket tyveriet efter reglerne for indbrud.

På det foreliggende grundlag må vi således afvise at erstatte smykkerne, dels fordi smykkerne tilhører en person, som ikke er sikret, og dels fordi der er tale om simpelt tyveri.

Over for Ankenævnet gør klager gældende, at der skulle være tale om ran, da de har set tyven. Klagers påstand om, at de har set tyven, er imidlertid kun en formodning. Kæresten har set en fremmed mand i deres indkørsel, men de ved ikke, om det er tyven, og de har ikke set pågældende med smykkerne. Vi må derfor afvise at behandle tyveriet som ran.

For god ordens skyld gør vi opmærksom på, at vi ikke hermed har taget stilling til størrelsen af klagers krav, og vi gør også opmærksom på, at forsikringen højst dækker smykker med 15 % af forsikringssummen, hvilket aktuelt svarer til 64.000 kr."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Fælles vilkår**
1. Hvem er forsikret?
A Forsikringstageren med hustand
…
For at være omfattet af forsikringen skal de nævnte personer være tilmeldt folkeregistret på forsikringstagerens helårsadresse. Dette gælder dog ikke for forsikringstagerens ægtefælle eller samlever, der er flyttet på plejehjem eller i beskyttet bolig."

Nævnet udtaler:
Det fremgår af politirapporten, at de stjålne smykker tilhørte klagerens kæreste, og at kæresten ikke havde samme adresse som klageren.

Selskabet har i første række afvist dækning med henvisning til, at klagerens kæreste ikke er omfattet af forsikringen, og i anden række, at forsikringen ikke dækker simpelt tyveri af blandt andet smykker.

Efter en gennemgang af sagen – herunder det oplyste i politirapporten – finder nævnet at måtte lægge til grund, at smykkerne tilhørte klagerens kæreste, og at hun ikke havde folkeregisteradresse hos klageren. Da hun herefter ikke var omfattet af forsikringen, kan nævnet allerede af denne grund ikke kritisere, at selskabet har afvist at dække tyveriet af hendes smykker.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen

Udskriftens rigtighed bekræftes

Kim Sparlund